

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 41

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 ianuarie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.033 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	2-4	58.	precum și a celorlalte instituții europene, cu rang de subsecretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Europene .....
Decizia nr. 1.035 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și art. XXVI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.....	5-6	59.	— Decizie pentru numirea domnului Andrei Tudorel în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Institutului Național de Statistică .....
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
3. — Ordonanță pentru reglementarea unor măsuri financiare în domeniul programelor multianuale prioritare de mediu și gospodărire a apelor.....	7	60.	— Decizie pentru eliberarea, la cerere, a domnului Dan Tătaru din funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului în cadrul Ministerului Apărării Naționale .....
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
55. — Decizie pentru eliberarea, la cerere, a domnului Dan Petre din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Externe	8	61.	— Decizie pentru numirea domnului Dan Manolescu în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.....
56. — Decizie pentru numirea domnului Radu Podgorean în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe	8	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
57. — Decizie privind eliberarea domnului Răzvan-Horațiu Radu din funcția de agent guvernamental însărcinat cu reprezentarea României în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Tribunalului Uniunii Europene,		Decizia nr. 18 din 10 decembrie 2012	
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		3.	— Ordin pentru modificarea și completarea Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011 .....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.033***

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Petre Lăzăroiu — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Niculae Nițu în Dosarul nr. 681/116/2012 al Tribunalului Călărași — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.228D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.229D/2012 și nr. 1.230D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Marin Preda și Gheorghe Paraschiv în dosarele nr. 683/116/2012 și nr. 752/116/2012 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.228D/2012, nr. 1.229D/2012 și nr. 1.230D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.229 D/2012 și nr. 1.230D/2012 la Dosarul nr. 1.228D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie și făcând referire la Decizia din 15 mai 2012 prin care a fost soluționată Cererea nr. 63.627/11 introdusă de *Constantin Abăluță și alții împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 681/116/2012, nr. 683/116/2012 și nr. 752/116/2012, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.**

Excepția a fost ridicată de reclamantii Niculae Nițu, Marin Preda și Gheorghe Paraschiv în cadrul unor litigii având ca obiect contestații la decizii de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că, în urma adoptării Legii nr. 119/2010 și a Legii nr. 263/2010, le-a fost anulat dreptul de a beneficia de pensie de serviciu, în timp ce altor categorii li s-a menținut acest drept. Așadar, este inadmisibil ca o categorie de pensionari să beneficieze în continuare de cuantumul pensiei de serviciu, iar alte categorii să nu beneficieze de același drept. Invocă în acest sens considerentele Deciziei nr. 873 din 25 iunie 2010.

Mai arată că, prin statutul lor de militari și polițiști, au avut o serie de interdicții și incompatibilități, dar și de responsabilități și riscuri în exercitarea profesiei, drept pentru care există o similitudine între statutul constituțional al magistraților și cel al militarilor și polițiștilor.

Totodată, arată că, prin textele de lege criticate, au fost încălcate dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, care consacră respectarea dreptului de proprietate a bunurilor aparținând persoanelor fizice. Din această perspectivă, drepturile care decurg din contribuțiile din cadrul regimurilor de securitate socială, cum este dreptul la pensie, constituie drepturi patrimoniale care intră sub protecția dispozițiilor sus-menționate. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor

* A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Omului, și anume hotărârile din 26 noiembrie 2002, 22 octombrie 2009, 8 decembrie 2009, 3 martie 2011 și 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Bucheñ împotriva Republicii Cehe*, *Apostolakis împotriva Greciei*, *Muñoz Díaz împotriva Spaniei*, *Klein împotriva Austriei și Maggio și alții împotriva Italiei*.

Tribunalul Călărași — Secția civilă opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, deoarece legiuitorul este îndreptățit să revizuiască modalitatea de calcul al drepturilor de pensie, fără ca prin aceasta să se aducă atingere însuși dreptului la pensie. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, potrivit căreia dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat fiind doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens considerentele de principiu care au stat la baza deciziilor Curții Constituționale, cum ar fi, de exemplu, deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 511 din 19 iulie 2011.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii,

stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

a) pensiile militare de stat;

b) pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;”;

— Art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010: „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]

b) Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, pentru care la determinarea punctajului mediu anual s-a utilizat salariul mediu brut pe economie, potrivit art. 5 alin. (4) din aceeași lege, se revizuiesc, din oficiu, cel mai târziu până la data de 31 decembrie 2011, pe baza actelor doveditoare ale veniturilor realizate lunar de beneficiari.

(2) Obligația identificării și transmiterii la casele de pensii sectoriale a veniturilor realizate lunar de către fiecare beneficiar, în vederea efectuării revizuirii prevăzute la alin. (1), revine instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în cadrul cărora beneficiarul și-a desfășurat activitatea.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (2) transmit datele necesare revizuirii la casele de pensii sectoriale, cel mai târziu până la data de 31 octombrie 2011.

(4) În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru care, până cel mai târziu la data de 31 octombrie 2011, nu pot fi identificate veniturile realizate lunar pentru anumite perioade, la stabilirea punctajului mediu anual se utilizează cuantumul soldei de grad și al soldei de funcție minime corespunzătoare gradului militar deținut, conform anexei nr. 1, dar nu mai puțin de salariul mediu brut/net pe economie, iar pentru perioada anterioară anului 1952 se utilizează salariul mediu brut pe economie.

(5) Evoluția salariului mediu brut/net pe economie și a salariului minim pe economie este prevăzută în anexa nr. 2.”

Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 148 alin. (2) și (4) privind aplicarea cu prioritate a actelor cu caracter obligatoriu adoptate de Uniunea Europeană, art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție și ale art. 17 privind dreptul de proprietate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea reține următoarele:

1. Prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a constatat, în esență, că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca

element constitutiv al acestuia. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Totodată, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Curtea Constituțională a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu reglementată de Legea nr. 119/2010 nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă. Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice.

Totodată, conform jurisprudenței Curții, de exemplu Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă, or, în cauza de față, nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Niculae Nițu în Dosarul nr. 681/116/2012, de Marin Preda în Dosarul nr. 683/116/2012 și de Gheorghe Paraschiv în Dosarul nr. 752/116/2012, toate ale Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.035
din 29 noiembrie 2012**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și art. XXVI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XIII și art. XXVI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Victoria Strat în Dosarul nr. 1.291/89/2010 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.286D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iulie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.291/89/2010, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XIII și art. XXVI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția a fost ridicată de Victoria Strat într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile întemeiate pe prevederile Legii nr. 221/2009, unul dintre motivele de recurs constituindu-l stabilirea căii de atac a recursului în cuprinsul sentinței atacate, în temeiul textelor de lege criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textele de lege criticate se aplică retroactiv raporturilor juridice născute anterior intrării lor în vigoare. Aceasta, deoarece sesizarea instanțelor judecătorești cu o cerere de chemare în judecată prin care se solicită acordarea unor despăgubiri civile în temeiul unei legi în vigoare are semnificația nașterii unui raport juridic de drept substanțial. Or, partea își manifestă voința de a beneficia de drepturile recunoscute de legea civilă în vigoare la momentul respectivei sesizări, iar nu sub imperiul unei legi intrate în vigoare ce modifică retroactiv căile de atac puse la dispoziția acesteia.

Totodată, persoana a cărei acțiune nu a fost soluționată până la intrarea în vigoare a textelor de lege criticate va fi discriminată față de persoanele care au introdus în același timp acțiuni în justiție și care au fost soluționate deja. Astfel, unele persoane

vor avea acces atât la calea de atac a apelului, cât și la cea a recursului, pe când altele vor avea acces numai la calea de atac a recursului. Delimitarea acestor categorii se face pe un criteriu aleatoriu și exterior conduitei persoanelor, aspect sancționat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, respectiv prin hotărârile din 13 iunie 1979, 27 mai 2003 și 13 ianuarie 2009 pronunțate în cauzele *Marckx împotriva Belgiei*, *Crișan împotriva României* și *Thorne împotriva Marii Britanii*.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât textele de lege criticate nu retroactivează, fiind în vigoare la data pronunțării hotărârii. Împotriva hotărârilor judecătorești părțile pot exercita numai calea de atac prevăzută de lege prin dispoziții imperative de la care nu se poate deroga, deoarece se întemeiază pe interesul general, respectiv accelerarea judecării proceselor și înlăturarea cauzelor care pot prelungi judecarea unui proces civil. Legea nr. 221/2009 se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată, părți în procesele în care nu s-au pronunțat hotărâri judecătorești până la data modificării legii prin suprimarea căii de atac a apelului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale pentru considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 1.253 din 22 septembrie 2011. Mai mult, prevederile legale criticate constituie norme de procedură, or, stabilirea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate reglementa norme procedurale derogatorii de la regulile generale stabilite prin Codul de procedură civilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în încheierea de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. XIII și art. XXVI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

În realitate, atât din motivarea excepției de neconstituționalitate, cât și din cuprinsul încheierii de sesizare a Curții Constituționale rezultă că textele de lege criticate sunt pct. 1 al art. XIII și art. XXVI din Legea nr. 202/2010, sub aspectul aplicării art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009.

Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea constată că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, introduse prin art. XIII pct. 1 din Legea nr. 202/2010, și prevederile art. XXVI din Legea nr. 202/2010, sub aspectul aplicării art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009, care au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009: „*Hotărârea pronunțată potrivit alin. (4) este supusă recursului, care este de competența curții de apel.*”;

— Art. XXVI din Legea nr. 202/2010: „*Dispozițiile [...] art. 4 alin. (6) [...] din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică și proceselor aflate în curs de soluționare în primă instanță dacă nu s-a pronunțat o hotărâre în cauză până la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

Autorul arată că textele de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 1.253 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 13 ianuarie 2012, s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009, în raport cu aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare, reținând, în esență, următoarele:

1. Prin textul de lege criticat, legiuitorul a instituit o regulă procedurală nouă, derogatorie de la normele procesuale civile de drept comun, ce înlocuiește calea de atac a apelului cu cea

a recursului, eliminând în acest fel un grad de jurisdicție, în scopul simplificării și sporirii celerității soluționării cauzelor ce privesc acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009. Așa fiind, nu poate fi reținută încălcarea art. 16 din Constituție, deoarece titularii dreptului de a exercita aceste căi de atac sunt persoane aflate în situații juridice diferite.

2. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea a reținut că stabilirea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de specificul obiectului fiecărei categorii de litigii, poate reglementa norme procedurale derogatorii de la regulile generale stabilite prin Codul de procedură civilă, accesul liber la justiție neînsemnând obligativitatea asigurării accesului la toate gradele de jurisdicție pentru toate categoriile de cauze sau litigii. Mai mult, Curtea observă că este vorba despre recursul devolutiv, ce va fi judecat potrivit dispozițiilor art. 299 și următoarele din Codul de procedură civilă.

3. Totodată, principiul liberului acces la justiție trebuie corelat cu cel al egalității în drepturi, astfel încât acordarea accesului liber la justiție să țină cont de realitățile sociale inevitabil diferite. Astfel, prin Decizia nr. 60 din 14 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, Curtea a statuat că regula înscrisă în art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngradi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social. Dar el poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura sunt stabilite de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziei anterior menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (6) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și art. XXVI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Victoria Strat în Dosarul nr. 1.291/89/2010 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru reglementarea unor măsuri financiare în domeniul programelor multianuale prioritare de mediu și gospodărire a apelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I. 3 și pct. VI din Legea nr. 1/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 40/2006 pentru aprobarea și finanțarea programelor multianuale prioritare de mediu și gospodărire a apelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 17 august 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2007, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (3) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Sumele prevăzute la alin. (2), necesare realizării programelor prevăzute la art. 2 lit. a), b) și d)—n), ai căror beneficiari sunt autoritățile administrației publice locale, se alocă prin transferuri de la bugetul autorității publice centrale pentru protecția mediului către bugetele locale, iar cele necesare realizării programelor prevăzute la art. 2 lit. c), ai căror beneficiari sunt autoritățile administrației publice locale, se alocă prin transferuri de la bugetul autorității publice centrale pentru dezvoltare regională și administrație publică către bugetele locale.

.....
(5) Cuantumul finanțării de la bugetul de stat, pe proiecte de investiții și pe unități administrativ-teritoriale, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru mediu și schimbări climatice, respectiv la propunerea autorității publice centrale pentru dezvoltare regională și administrație publică, pe baza proiectelor prezentate de autoritățile administrației publice locale.”

2. La articolul 4, alineatele (3) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Alocările de fonduri de la bugetul autorității publice centrale pentru mediu și schimbări climatice, respectiv de la bugetul autorității publice centrale pentru dezvoltare regională și administrație publică, către bugetele locale se vor face pe

bază de convenții încheiate cu autoritățile administrației publice locale.

.....
(5) Necesarul de fonduri la bugetul autorității publice centrale pentru mediu și schimbări climatice, respectiv la bugetul autorității publice centrale pentru dezvoltare regională și administrație publică, se va solicita periodic de autoritatea administrației publice locale pe bază de decont de cheltuieli certificate.”

Art. II. — (1) Termenul prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2007, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2015.

(2) Convențiile încheiate în temeiul art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 40/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2007, cu modificările ulterioare, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, pot fi modificate prin acordul părților.

Art. III. — (1) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice se substituie în toate drepturile și obligațiile decurgând din toate convențiile de finanțare încheiate de către Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice cu autoritățile administrației publice locale pentru finanțarea obiectivelor de investiții din cadrul programului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 40/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2007, cu modificările ulterioare.

(2) Predarea-preluarea convențiilor de finanțare prevăzute la alin. (1), precum și întreaga documentație aferentă acestora se va face pe bază de protocol în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, între Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,

Lucia Ana Varga

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 16 ianuarie 2013.

Nr. 3.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea, la cerere, a domnului Dan Petre
din funcția de secretar de stat în cadrul
Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Petre se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 55.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Radu Podgorean
în funcția de secretar de stat la
Ministerul Afacerilor Externe**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu Podgorean se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 56.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea domnului Răzvan-Horațiu Radu
din funcția de agent guvernamental însărcinat cu
reprezentarea României în fața Curții de Justiție
a Uniunii Europene și a Tribunalului Uniunii Europene,
precum și a celorlalte instituții europene,
cu rang de subsecretar de stat în cadrul
Ministerului Afacerilor Europene**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul
Răzvan-Horațiu Radu se eliberează din funcția de agent guvernamental însărcinat
cu reprezentarea României în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și a
Tribunalului Uniunii Europene, precum și a celorlalte instituții europene, cu rang de
subsecretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Europene.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 57.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Răzvan-Horațiu Radu
în funcția de agent guvernamental însărcinat cu reprezentarea
României în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene
și a Tribunalului Uniunii Europene, precum și a celorlalte
instituții europene, cu rang de subsecretar de stat în cadrul
Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
precum și al Hotărârii Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Afacerilor Externe,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul
Răzvan-Horațiu Radu se numește în funcția de agent guvernamental însărcinat
cu reprezentarea României în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și a
Tribunalului Uniunii Europene, precum și a celorlalte instituții europene, cu rang de
subsecretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 58.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Andrei Tudorel
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Institutului Național de Statistică**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 17 alin. (1) din Legea organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Tudorel se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Institutului Național de Statistică.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 59.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea, la cerere, a domnului Dan Tătaru
din funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul,
informare publică și creșterea calității vieții personalului
în cadrul Ministerului Apărării Naționale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Tătaru se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat pentru relația cu Parlamentul, informare publică și creșterea calității vieții personalului în cadrul Ministerului Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 60.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Dan Manolescu
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Finanțelor Publice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Manolescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 18 ianuarie 2013.

Nr. 61.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 18**din 10 decembrie 2012**

Dosar nr. 13/2012

Livia Doina Stanciu

— președintele Înaltei Curți
de Casație și Justiție,
președintele completului

Lavinia Curelea

— președintele Secției I civile

Roxana Popa

— președintele delegat al
Secției a II-a civile

Ionel Barbă

— președintele Secției de
contencios administrativ și
fiscal

Corina Michaela Jîjîie

— președintele Secției penale

Rodica Cosma

— judecător la Secția penală

Cristina Rotaru

— judecător la Secția penală

Simona Cristina Neniță

— judecător la Secția penală

Alina Ioana Ilie

— judecător la Secția penală

Magdalena Iordache

— judecător la Secția penală

Ștefan Pistol

— judecător la Secția penală

Leontina Șerban

— judecător la Secția penală

Sofica Dumitrașcu

— judecător la Secția penală

Geanina Cristina Arghir

— judecător la Secția penală

Lavinia Valeria Lefterache

— judecător la Secția penală

Mariana Ghena

— judecător la Secția penală —
judecător-raportor

Ioana Bogdan

— judecător la Secția penală

Ionuț Mihai Matei

— judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei

— judecător la Secția penală

Carmen Elena Popoiag

— judecător la Secția I civilă

Nina Ecaterina Grigoraș

— judecător la Secția I civilă

Mirela Polițeanu

— judecător la Secția a II-a
civilă

Constantin Brânzan

— judecător la Secția a II-a
civilă

Viorica Lungeanu

— judecător la Secția de
contencios administrativ și
fiscal

Iuliana Rîciu

— judecător la Secția de
contencios administrativ și
fiscal

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 13/2012 este constituit conform

dispozițiilor art. 4144 alin. 3 din Codul de procedură penală, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, raportat la dispozițiile art. 27² din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința completului este prezidată de doamna Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Gabriela Scutea, procuror adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent din cadrul Secțiilor Unite, doamna Alina Gabriela Păun, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii, formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin Sesizarea nr. 7.738/2.276/III-5/2012, cu privire la încadrarea juridică a faptei de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul în ipoteza în care autorizația provizorie de circulație și-a încetat valabilitatea și având aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu expirat.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, învederând că examenul jurisprudenței penale actuale a evidențiat două orientări cu privire la acest aspect și, prin urmare, caracterul neunitar al practicii judiciare:

Potrivit primei orientări jurisprudențiale, unele instanțe au considerat că fapta inculpatului de a conduce pe drumurile publice un autoturism neînmatriculat, având aplicate plăcuțe cu numere provizorii de circulație a căror valabilitate era expirată, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 85 alin. (1) și art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflate în concurs ideal.

În aceeași ipoteză — conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat, având aplicate plăcuțe cu numere provizorii de circulație expirate — alte instanțe au reținut numai infracțiunea prevăzută de art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu motivarea că infracțiunea prevăzută de art. 85 alin. (2) vizează o altă situație premisă decât expirarea termenului de valabilitate a numerelor provizorii, și anume aplicarea unui număr imaginar sau a altui număr decât cel atribuit unui autovehicul înmatriculat.

A fost arătată opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul primei orientări jurisprudențiale; astfel, numărul provizoriu de circulație semnifică luarea în evidență a autovehiculului de către autoritatea competentă, reprezentând deci expresia stării de înmatriculare, și, prin urmare, folosirea lui după expirarea

valabilității este contrară realității și aptă să inducă în eroare, transformându-l într-un număr fals de înmatriculare, în sensul art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Livia Doina Stanciu, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a arătat că în practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar vizând încadrarea juridică a faptei de punere în circulație sau conducere pe drumurile publice a unui autovehicul în ipoteza în care autorizația de circulație provizorie și-a încetat valabilitatea și având aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu de circulație expirat.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii se arată că, în urma verificării jurisprudenței la nivel național, a fost relevată o practică neunitară, în sensul că au fost evidențiate două orientări în problema vizând încadrarea juridică a faptei de punere în circulație sau conducere pe drumurile publice a unui autovehicul în ipoteza în care autorizația de circulație provizorie și-a încetat valabilitatea și având aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu de circulație expirat.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă orientare a practicii, unele instanțe au apreciat că fapta inculpatului de a conduce pe drumurile publice un autoturism neînmatriculat, având aplicate plăcuțe cu numere provizorii de circulație a căror valabilitate era expirată, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 85 alin. (1) și art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflate în concurs ideal.

S-a susținut că un număr provizoriu de circulație expirat este de natură să inducă în eroare organele de poliție aflate în exercițiul supravegherii traficului rutier, care nu vor opri spre verificare un autoturism neînmatriculat ce are montate plăcuțe cu numărul de înmatriculare expirat, spre deosebire de situația acelor autoturisme neînmatriculate în circulație care nu au montate în continuare numere de înmatriculare provizorii expirate.

În acest sens s-a mai argumentat că numărul de înmatriculare (permanent ori provizoriu) este un element de identificare a participanților la trafic, necesar pentru depistarea autorilor unor infracțiuni sau abateri rutiere, astfel încât lipsa lui sau lipsa corespondenței lui cu realitatea împiedică aplicarea corectă și promptă a legii; deși există o singură acțiune — conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul — în raport cu împrejurările concrete în care s-a săvârșit (autovehicul

neînmatriculat și cu numere provizorii expirate), sunt întrunite elementele constitutive a două infracțiuni, în concurs ideal.

3.2. Într-o a doua orientare a practicii, în aceeași ipoteză — conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat, având aplicate plăcuțe cu numere provizorii de circulație expirate — alte instanțe au reținut numai infracțiunea prevăzută de art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu motivarea că infracțiunea prevăzută de art. 85 alin. (2) vizează o altă situație premisă decât expirarea termenului de valabilitate a numerelor provizorii, și anume aplicarea unui număr imaginar sau a altui număr decât cel atribuit unui autovehicul înmatriculat.

S-a susținut că ipoteza în care autorizația de circulație provizorie și-a încetat valabilitatea nu reprezintă o falsificare a numărului de înmatriculare, întrucât acest fapt presupune o operațiune fizică, mecanică, de modificare sau de confecționare a unor elemente care să creeze aparența unor numere de înmatriculare valabile.

4. Opinia procurorului general

Soluția propusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul orientării jurisprudențiale potrivit căreia punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul în ipoteza în care autorizația de circulație și-a încetat valabilitatea și având aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu expirat întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 85 alin. (1) și art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în concurs ideal.

În susținerea punctului de vedere exprimat s-a apreciat, din interpretarea dispozițiilor legale referitoare la înmatricularea și înregistrarea vehiculelor, că un autovehicul se consideră neînmatriculat atunci când nu a fost luat în evidență de către organul competent și nu s-a eliberat certificat de înmatriculare, că nu sunt socotite neînmatriculate autovehiculele pentru care s-au eliberat autorizații de circulație provizorii, în condițiile art. 13 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 23 alin. (4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările ulterioare.

S-a apreciat că numărul de înmatriculare este expresia stării de înmatriculare a autovehiculului la care se referă și, atunci când numărul aplicat pe un autovehicul nu are corespondent într-o înscriere reală în evidențele autorității competente să opereze înmatricularea, este considerat fals.

S-a mai apreciat că esențial sub aspectul existenței infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul cu număr fals de înmatriculare este faptul că numărul aplicat pe autovehicul nu are corespondent într-o înscriere actuală în evidențele autorității competente să efectueze înmatricularea, fiind deci contrar realității și apt să inducă în eroare.

S-a reținut, de asemenea, că, potrivit dispozițiilor referitoare la înmatricularea și radierea autovehiculelor din evidența circulației, numărul de înmatriculare poate fi folosit în mod legal numai câtă vreme starea de înmatriculare subzistă.

Numărul provizoriu de circulație semnifică luarea în evidență a autovehiculului de către autoritatea competentă, reprezentând deci expresia stării de înmatriculare, și, prin urmare, folosirea lui după expirarea valabilității este contrară realității și aptă să inducă în eroare, transformându-l într-un număr fals de înmatriculare, în sensul art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, s-a concluzionat că activitatea de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul în situația în care autorizația de circulație și-a încetat valabilitatea și având plăcuțe cu numărul provizoriu expirat întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 85 alin. (1) și art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în concurs ideal.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Proiectul de soluție propus prin raportul întocmit în cauză a vizat prima soluție identificată de examenul jurisprudențial, în sensul că punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul în ipoteza în care autorizația provizorie de circulație și-a încetat valabilitatea și având aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu de circulație expirat întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 85 alin. (1) și art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în concurs ideal.

S-a argumentat că numărul de înmatriculare este expresia înmatriculării autovehiculului la care se referă, astfel că, atunci când numărul aplicat pe un autovehicul nu are corespondent într-o înscriere reală în evidențele organelor competente să opereze înmatricularea, acesta este considerat fals.

În literatura de specialitate s-a susținut că de esența infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul cu număr fals de înmatriculare este faptul că „numărul aplicat pe autovehicul nu are corespondent într-o înscriere actuală în evidențele autorității competente să efectueze înmatricularea”.

În aceste condiții, numărul astfel aplicat fiind contrar realității, este apt să inducă în eroare.

Așadar, opinia unanimă conturată în doctrină este aceea că numărul obținut legal, cu ocazia unei înmatriculări precedente, dar radiat la data punerii în circulație sau conducerii pe drumurile publice, are toate caracterele unui număr fals de înmatriculare.

Dispozițiile referitoare la înmatricularea și radierea autovehiculelor din circulație prevăd că numărul de înmatriculare poate fi folosit, în mod legal, cât timp subzistă starea de înmatriculare.

Odată cu radierea autovehiculului din evidența organului la care a fost înmatriculat, numărul de înmatriculare își pierde semnificația, adică încetează să mai fie expresia stării de înmatriculare și devine astfel un număr de înmatriculare fals.

Prin similitudine toate aceste argumente susțin și ipoteza numărului provizoriu expirat.

În considerarea aceluiași argumente se poate afirma că numărul provizoriu de circulație reprezintă expresia stării de înmatriculare.

Folosirea lui în aceste condiții, deci după expirarea valabilității, este contrară realității și aptă să inducă în eroare, transformându-l într-un număr fals, în sensul art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Înalta Curte

Înalta Curte apreciază că fapta constând în punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul pe care sunt aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu de circulație expirat și în condițiile în care autorizația de circulație provizorie și-a încetat valabilitatea întrunește numai elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la necesitatea incriminării și la conținutul infracțiunilor reglementate în art. 85 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impun următoarele precizări:

Obligația de înmatriculare a vehiculelor este prevăzută în art. 12 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia orice vehicul care circulă pe drumurile publice trebuie să fie înmatriculat ori înregistrat, după caz, și să poarte plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau înregistrare.

Totodată, potrivit art. 13 alin. (3) din actul normativ menționat, *„până la înmatriculare, vehiculele prevăzute la alin. (1) pot circula cu numere provizorii, pe baza unei autorizații speciale eliberate de autoritatea competentă”*.

Legiuitorul a incriminat în art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, — *punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat sau neînregistrat*, iar în art. 85 alin. (2) din același act normativ — *punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul cu număr fals de înmatriculare sau de înregistrare*.

Elementul material al fiecăreia dintre aceste infracțiuni constă în două acțiuni alternative, cărora li se asociază însă câte o *cerință esențială* specifică. Astfel, ambele infracțiuni prevăzute de art. 85 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se comit fie prin *punerea în circulație*, fie prin *conducerea pe drumurile publice* a unui autovehicul.

Deosebirea constă în aceea că pentru existența infracțiunii prevăzute la art. 85 alin. (1) este necesar ca autovehiculul să fie neînmatriculat, iar pentru existența infracțiunii de la art. 85 alin. (2) trebuie ca autovehiculul să aibă un număr fals de înmatriculare, aceasta indiferent dacă autovehiculul respectiv este sau nu înmatriculat.

Din interpretarea dispozițiilor legale referitoare la înmatricularea și înregistrarea vehiculelor, un autovehicul se consideră neînmatriculat atunci când nu a fost luat în evidență de către organul competent — pe baza verificării actului de proprietate și a stării tehnice — și nu s-a eliberat un certificat de înmatriculare. Nu sunt socotite neînmatriculate autovehiculele

pentru care s-au eliberat autorizații de circulație provizorii, în condițiile art. 13 alin. (3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 23 alin. (4) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările ulterioare.

Dificultatea stabilirii încadrării juridice a faptei de punere în circulație sau conducerii pe drumurile publice a unui autovehicul pe care sunt aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu de circulație expirat este generată însă de împrejurarea că legislația rutieră nu definește înțelesul noțiunii de „număr fals de înmatriculare”, opiniile exprimate de jurisprudență fiind consecința interpretării în mod diferit a acestei sintagme.

Astfel, referitor la sensul exact și limitele firești ale expresiei menționate, s-a pus problema dacă această noțiune vizează doar numărul plăsmuit sau alterat ori cel care corespunde altui autoturism decât cel pe care este montat sau dacă numărul fals de înmatriculare poate fi considerat și numărul provizoriu emis în baza unei autorizații speciale care, la data punerii în circulație sau a conducerii pe drumurile publice, nu mai avea valabilitate.

Într-o opinie s-a susținut că numărul fals de înmatriculare este cel care nu are o corespondență reală în evidențele autorității competente (întră în această categorie numerele contrafăcute, alterate, cele care aparțin altor autoturisme sau pentru care autorizația provizorie de circulație a expirat).

Într-o a doua opinie s-a susținut că numărul provizoriu pentru care a expirat autorizația de circulație nu poate fi considerat falsificat, întrucât nu este contrafăcut sau alterat și, deși este expirat, nu se poate susține că el nu are o corespondență în realitate, pentru că apare în evidențele autorităților competente, permițând identificarea autoturismului, astfel încât, într-o asemenea situație, nu se poate reține decât infracțiunea prevăzută de art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv punerea în circulație a autoturismului sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat sau neînregistrat.

Pe de altă parte, legiuitorul a înțeles să facă o distincție netă între categoriile de numere pe care le poate avea un autovehicul și că nu toate aceste numere sunt de înmatriculare sau de înregistrare pentru a atrage incidența art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit art. 23 și art. 25 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările ulterioare, există următoarele categorii de numere:

— *număr de înmatriculare* — compus din indicativul județului sau al municipiului București, numărul de ordine, format din cifre arabe, și o combinație de trei litere cu caractere latine majuscule;

— *număr de înmatriculare temporară* — pentru care la indicativul județului sau al municipiului București și numărul de ordine se adaugă luna și anul în care expiră valabilitatea înmatriculării;

— *număr de înmatriculare pentru probe* — compus din indicativul județului sau al municipiului București, numărul de ordine și înscrisul „PROBE”;

— *număr de înregistrare* — ce se atribuie doar vehiculelor înregistrate la consiliile locale și care se compune din denumirea localității și denumirea abreviată a județului, scrisă cu caractere latine majuscule, precum și dintr-un număr de ordine, format din cifre arabe;

— *număr de autorizare provizorie a circulației* — compus din indicativul județului sau al municipiului București și numărul de ordine.

Potrivit dispozițiilor sus-enunțate, rezultă că în materia circulației vehiculelor pe drumurile publice există trei tipuri de numere de înmatriculare, un număr de înregistrare și un număr de autorizare provizorie a circulației.

Legiuitorul a înțeles să incrimineze prin dispozițiile art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, doar cazurile în care vehiculul are număr fals de înmatriculare sau înregistrare, iar nu și cazul în care acest număr este cel atribuit prin autorizarea provizorie de circulație (ipoteza supusă dezlegării problemei de drept prin recursul în interesul legii).

În acest sens, dispozițiile art. 85 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează acele situații în care s-a intervenit în vreun fel asupra numărului de înmatriculare al unui autoturism înmatriculat în realitate, fie prin confecționarea unui număr sau imitarea unui număr autentic, fie prin modificarea aspectului sau mențiunilor unui asemenea număr, creându-se astfel o aparență necorespunzătoare adevărului, precum și situația în care autoturismul este sau nu înmatriculat, dar poartă plăcuța de înmatriculare a altui vehicul.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 414⁴ și 414⁵ din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 85 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul pe care sunt aplicate plăcuțe cu numărul provizoriu de circulație expirat, iar autorizația de circulație provizorie și-a încetat valabilitatea, întrunește numai elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 85 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
LIVIA DOINA STANCIU

Magistrat-asistent,
Alina Gabriela Păun

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011**

În conformitate cu dispozițiile art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27), art. 5 lit. c), art. 8 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 decembrie 2012, prin care s-a adoptat modificarea și completarea Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 6 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:

„8. *indexarea tarifelor de primă* — majorarea uniformă de către asigurătorul RCA a tarifelor de primă cu același procent.”

2. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Asigurătorii RCA au obligația de a stabili tarifele de primă pe categorii de riscuri omogene, pe perioade de un an, calculate pe baze actuariale pentru limitele de despăgubire stabilite în baza prevederilor art. 24.”

3. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru fiecare categorie de riscuri omogene considerate, asigurătorii au obligația de a stabili tarifele de prime astfel încât, cu o probabilitate de cel puțin 99,5%, primele estimate pe următoarele 12 luni să acopere toate cheltuielile aferente, cu respectarea legislației în vigoare și a principiilor actuariale general acceptate.”

4. La articolul 21, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Limitele de despăgubire stabilite de către fiecare asigurător RCA, precum și tarifele de primă stabilite conform prezentelor norme se notifică Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cel târziu cu 30 de zile înainte de începerea perioadei în care acestea pot fi practicate, împreună cu o declarație a actuarului responsabil pentru calculul primei de asigurare cu privire la corectitudinea acestuia, însoțită și semnată de conducătorul societății. Calculul actuarial trebuie să conțină prima de risc, incluzând estimarea frecvenței daunei și daunei medii, pentru fiecare categorie de risc pentru care este calculat tariful de primă.”

5. La articolul 21, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3), indexarea tarifelor de primă se va notifica cu minimum 10 zile lucrătoare înainte de începerea perioadei în care vor fi practicate.

(3²) Asigurătorii sunt obligați să transmită în format electronic Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor ipotezele folosite, metodele actuariale și justificarea aplicării acestora pentru calculul menționat la alin. (1¹), împreună cu baza de date utilizată pentru aceste calcule.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Art. III. — Asigurătorii, precum și direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Daniel George Tudor

București, 16 ianuarie 2013.

Nr. 3.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 603028